

højere Militærudgifter, om ikke mindre end 31½ Mill. Kr. en Gang for alle og en Forøgelse med 1,700,000 Kr. paa de aarlige Budgetter, foruden flere Hundrede Tusinde Kroner til Løningsforhøjelser.

Enhver kan sige sig selv, at Venstre ikke er gaaet til dette uden efter lang og moden Overvejelse og Prøvelse, og enhver bør ogsaa sige til sig selv, at naar Venstre er gaaet saa vidt, er det sket alene under Hensyn til, hvad Fædrelandet krævede, hvad Neutraliteten krævede. Det har været Drivfjederen og ikke nogen som helst personlig Paavirkning af nogen Art. Vi skulde jo ogsaa være komne saa langt i vort offentlige Liv, at vi ikke underlægge hinandens Handlinger urene Motiver og Bevæggrunde. Naar jeg ser f. Eks. paa Socialdemokraternes Forslag om Afvæbning, saa finder jeg, at det er en stor, fantastisk Fejltagelse og et Fejlgreb. Naar jeg ser paa de Radikales Forslag, finder jeg det ganske ufyldestgørende til at opretholde Neutraliteten. Naar jeg ser paa Højres Forslag, finder jeg, at det kræver altfor meget, at det derved er uigennemførligt, og ikke alene det, men at det ogsaa derved er skadeligt, thi derved hindrer det det virkelig gennemførlige i at komme frem. Men jeg tænker ikke om nogen af de Herrer, at de fremsætte deres Forslag af urene Motiver eller Bevæggrunde. Derfor kræver jeg ogsaa for Venstres Vedkommende, at man anerkender, at Bevæggrundene til Fremsættelsen af disse Forslag er en redelig Overbevisning om, at saaledes kræver vort Land det, og saaledes kræves det af det Formaal, som vi arbejder for, nemlig Landets Neutralitet, Fædrelandets Opretholdelse ad Neutralitetens Vej.

Grunden til, at Venstre er gaaet saa vidt, som Forsvarscommissionens Flertal er gaaet, er, som jeg før sagde, den, at den politiske Stilling om os er bleven en anden, at Spændingen mellem England og Tyskland, de to store Magter, er bleven saa stærk, som den er. Enhver Menneskeven, enhver Fredsven maa ønske, at denne Spænding kan udløses uden Krig, men man kan ikke vide, naar Lynet flammer. Og hvad kræver man da af os? Ja, man kræver først og fremmest — det er en Selvfølge —, at vi ikke tage Parti for nogen af de stridende Parter, men derom føler man sig sikkert ogsaa overbevist udenom os. Det kunne vi takke vort Diplomati og vor Konge for. Men man kræver endnu mere, man kræver af os — det gøre begge Parter —, at der ikke paaføres

dem Krig over vor Grænse eller ved Hjælp af vore Magtmidler. Vi maa derfor indrette vort Militærvæsen saaledes, at Tyskland for sin Part kan tro, at England ikke vil kunne overfalde os ved et Kup eller en Overrumpling og bruge vore Magtmidler mod Tyskland, og omvendt, at England kan tro og maa tro, at Tyskland heller ikke kan overrumple os og anvende os mod England. Det er det, vi maa gøre. Indrette vi os saaledes, saa føler jeg mig overbevist om, at vi kunne holde os udenfor Krigen, at vi blive udenfor Krigen. For jeg er overbevist om, at intet af disse to højsindede Folk vil os til Livs. Jeg føler mig overbevist om, at vi komme ikke i en selvstændig Krig med nogen af disse Magter. I saa Henseende er jeg vis paa, at vi ikke ere udsatte for en Eksistenskamp. Men paa den anden Side gælder det ganske vist Landets Eksistens, thi intet Folk — det har Historien lært os, og det vil den fremdeles lære — kan bestaa, naar det ikke vil opfylde sine folkeretlige Forpligtelser; vil det ikke det, taber det Berettigelsen til at bestaa. Om vore Neutralitetsforpligtelser udtalte Ministeren sig ved Forelæggelsen af Lovforslagene paa en Maade, som jeg fuldt ud kan tiltræde, og jeg skal ikke udtale mig videre om den Ting.

Nu er jeg enig i, at et Kup eller en Overrumpling snarest vil blive rettet mod Sjælland, og at det derfor gælder om, at vi der ere forberedte saa godt som muligt. Jeg har en Gang sagt, at det gjaldt om, at en fremmed Magt ikke kunde komme og bombardere København med et enkelt Skib eller med en Haandfuld Folk tvinge os ud af vor Neutralitet; det burde vi bekæmpe. Denne Udtalelse var rettet netop mod Overrumpling, og jeg føler mig overbevist om, at disse Forslag, som her foreligge, have det samme Maal for Øje. Der tales ofte om, at vi skulle værne København baade mod Søsiden og fra Landsiden, og det er jeg enig i, at det skulle vi ogsaa. Jeg er derfor fuldt enig i de Forslag, som her foreligge til en Udvidelse, en Forbedring af Søbefæstningen; de Forslag var allerede udarbejdede, medens jeg var Minister. Jeg er ogsaa enig i, at Hærens Udvidelse særlig bør komme den sjællandske Del af vort Land til gode. Vi maa have flere Garnisoner her paa Sjælland. Der foreslaas her i de foreliggende Lovforslag 23 Liniebatailloner, 13 Reservebatailloner, 16 Feltbatterier o. s. v. Jeg tror, vi maa skønne paa disse Forslag, jeg tror, det er den rigtige Vej, som her